

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 2, ročník XXIII
Neděle 1. dubna 2012

Z obsahu čísla

- < Hnutí Modlitby matek v naší farnosti
- < Stáří a postní doba
- < Stručná liturgika
- < Pozvání do farní knihovny
- < Ploština žije v našich srdcích
- < Noc kostelů
- < Farní zprávy
- < Velikonoční bohoslužby
- < Volba pastorační a ekonomické rady
- < TV NOE ve Zlíně
- < Mytí oken v Charitním domově
- < Ministrantský turnaj
- < Příprava na 1. sv. přijímání
- < Obnova svátosti biřmování
- < Skupina MRRK - rozhovor
- < Salesiánská škola animátorů
- < Osmisměrky, kvíz a vtipy

Hledejme smysl Velikonoc

V ýznam velikonočních svátků mnoha lidem bohužel pomalu mizí. Takové Vánoce, to je jiná: připomínají narození dítěte, vážou se s obdarováním a setkáváním rodin a přátel. To vše většina lidí zažila, je jim to blízké, a proto se na Vánoce cíleně připravují. Ale Velikonoce? Příběh podivného chláпка, který tak dlouho lidem říkal nepříjemné věci, až se mu to nevyplatilo? Dokonce ani když šlo do tuhého, tak nemlžil, nevykrucoval se. A nechal se ukřižovat, pro druhé. To přece není příběh dnešní doby, a proto také možná se před Velikonocemi tolik utíká...

S otázkou významu Velikonoc si, jak se zdá, nevědí rady ani autoři úvah, které se vždy na jaře objevují. Často jen poněkud prostince popisují nástup jara nebo spekulují o důvodech vzniku Velikonoc. Texty v katolických médiích se zase hemží stokrát vyřčenými myšlenkami, jak všemohoucí Bůh neváhal obětovat svého jediného Syna atd. S otázkou, v čem skutečně spočívá smysl Velikonoc, tak můžeme zůstat skutečně sami a odpověď může být bohužel nad naše síly.

Až nedávno jsem v jednom textu četl, že jeho autora nejvíc na Velikonocích upoutává obrovský kontrast mezi hlubokou beznadějí čtvrteční noci a nekonečnou slávou nedělního rána. To mne zaujalo, vždyť podobné propasti dobře známe. Dnešní počítačový člověk udělá Ctrl-C, Ctrl-V a velikonoční události v Jeruzalémě snadno přenese do svého života.

Trampoty ve škole, ztráta zaměstnání, pády manželství, střety se zákonem - to vše jsou zmenšeniny Ježíšova třídeního velikonočního příběhu. Také začínají strachem, úzkostí, beznadějí, často i ponížením. Následuje pád do propasti a je pak na nás, zda se z ní dokážeme vyškrábat, nadechnout se k novému začátku, být věrní až do konce. Ne jako většina postav, které se objevují ve čteních svatého týdne. Zdá se mi, že v tom mohu hledat smysl Velikonoc já i můj nevěřící soused. n

Pavel Ludvík

Hnutí Modlitby matek v naší farnosti

Jako rodiče můžeme mít často pocit, že jsme jediní, kteří skutečně své děti milují nebo že je milujeme více než kdokoli jiný. Ježíš však miluje naše děti ještě více než my sami, více, než si umíme představit. Touží naše děti ochraňovat, dychtí po jejich růstu v něm. Dovolte mi představit společenství Modlitby matek, ve kterém se schází maminky, aby skrze společnou modlitbu odevzdávaly své rodiny v naprosté důvěře Bohu. Modlitby matek vznikly v 90. letech v Anglii z touhy modlit se odevzdaně

za své děti a velmi rychle se rozšířily do více než 80 zemí celého světa.

V naší farnosti fungují zatím 3 skupinky a naše setkání vypadají takto: Skupinku tvoří 2 - 8 maminek, setkáváme se 1x za 14 dní většinou pod kostelem.

Při našich modlitbách sedíme kolem stolu, na který položíme kříž, Písmo svaté, svíčku a košík se jmény našich dětí a těch, které chceme odevzdat do Ježíšových rukou. Ve vedení modliteb se střídáme, aby každý uskutečnil svou představu. Modlitba obsahuje vždy pevných devět bodů:

- vždy prosíme Ducha svatého, aby naši modlitbu vedl,
- prosíme za ochranu před vším zlým,
- modlitba pokání,
- prosba za jednotu společenství,
 - chválíme Boha modlitbami a písněmi,
- prosíme za jednotu se všemi skupinkami hnutí Modlitby matek,
- čteme z Písma svatého – rozjímání a sdílení se,
- děkujeme Bohu za dar mateřství,
- odevzdání našich dětí do Pánovy náruče a ostatní prosby.

Snažíme se porozumět tomu, co chce Pán každé z nás osobně říct. Vzájemně si neradíme, ale všechny problémy vkládáme do modlitby. O důvěrnostech, které před-

nesou matky při modlitbě, nemluvíme nikde mimo skupinky.

Pro dodržení spirituality tohoto společenství a její intimity se doporučuje, aby neměla více jak 8 členů; při větším zájmu je pak lepší, když se skupinka rozdělí. Neznámá to, že by šlo o uzavřené společenství, je možné si to třeba jen vyzkoušet anebo využít veřejných modliteb, které pořádáme 4x do roka, tzv. modlitební triduum pro celou farnost. Tyto modlitby jsou v jednotném termínu pro celý svět a trvají 3

dny od pátku do neděle. Modlíme se nejen za své děti a své blízké, ale za děti na celém světě a hlavně za ty, za které se možná nikdo nemodlí.

Pátek je dnem pokání za vlastní hříchy, zanedbání, opomenutí při výchově, modlíme se smírnou pobožností nejen za svá selhání, ale i za ostatní rodiče.

Druhý den, v sobotu, se stavíme před Boha jako přimlůvci za hříchy světa a prosíme za odvrácení zla nejen od našich dětí, prosíme za všechny, kteří jakýmkoliv způsobem pracují a působí na děti.

Třetí den, neděle, je dnem chval a díky za požehnaní a veškerá dobra, kterými Bůh obdaroval naše rodiny až do této chvíle.

Osobně bych ráda dodala, že modlitba ve společenství dává obrovskou možnost sdílení se, růstu a povzbuzení ve víře, možnost poskytnout modlitbu těm, kteří ji potřebují, možnost podílet se na životě v církvi ve skrytosti.

Spiritualita Modliteb matek je mimořádně jednoduchá – její podstata je v úplném odevzdání se do Pánových rukou. Chce, abychom byli lidmi, kteří to myslí vážně, když se modlí: „Přijď království Tvé, buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi.“ Aby přišlo Boží království, musí nejdříve odejít naše království. n

Marie Šrubařová

Stáří jako období postní doby

Při své práci v Charitní pečovatelské službě se často setkávám s úvahami a myšlenkami lidí, jaký má smysl takové utrpení, co z takového života člověk má, když už nic nemůže, nic si neužije.

I období stáří je vnímáno jako zatěžující, zbytečné. Člověk se ocitá mnohdy sám, děti odešly budovat své rodiny a kariéry a na nás již nemají tolik času, ba dokonce čas žádný a chvíle osamocení jsou dlouhé, předlouhé, navíc spojené s pocity neúčinnosti. Ale to je jen náš časný pohled na význam stáří potažmo těžkostí s ním spojených, jako na něco, co obtěžuje, co nám brání v užívání si života.

Zkusme však z jiného úhlu pohledu nahlížet na osamocení ve stáří jako na možnost, kterou dostáváme, abychom ještě mohli poznat lépe sami sebe. Již jsme prošli hlukem světa, často naříkáme, jak je svět špatný a zlý a jak rádi bychom jej změnili, přičemž zapomináme, že pokud chceme něco nebo někoho změnit, měli bychom se pokusit změnit především

sami sebe.

Právě stáří můžeme také uchopit jako jednu z možností, kterou nám Bůh ještě dává právě skrze samotou, dohonit to, co jsme v tomto hluku každodenního shonu zatím nestihli. Stáří jako období postní doby od požitků, které nám umožňovala fyzická zdatnost.

A my se máme možnost měnit do poslední chvíle, v poslední vteřině..... jen s jednou podmínkou, bez které jsme slabí a malomocní - ve spojení s bezbřehou Láskou Ježíšovou.

Dostáváme možnost výběru, jestli chvíle ticha, kdy mohu putovat pouští společně s Kristem, přehluším duchem dnešní konzumní doby, anebo to může být moje pouť sklonku života s Kristem, se stále jasnějším Světlem vycházejícím z Jeho kříže. Světlem jeho bezpodmínečné Lásky k nám. n

Ing. Pavla Nesrstová
Charitní pečovatelská služba Otrokovice

Bohuslav Reynek - Květná neděle

Kéž by se mi vyřinul z tmy prsou pramen světla
namíste slov těžkých, zemitých, z nichž ani jedno neplá;

prosím tě, ó Pane, v sladkou neděli dnes Květnou,
ve dni, jehož dobroty se hřích ni hoře netknou,
jenž jest Umučení rouchem průsvitným a září stříbřitě
jako mlha chovající slunce v jarním úsvitě:

Pane, který poprvé dnes jsi se králem ukázal,
králem tichým, plachým jako ptáci z skal,
který na oslátku vjíždíš, krásnější nad Šalamouna,
rozprostřena maje roucha, kvítí jako vonná rouna,
králi, jehož pohledem jest bída jako jablko sladka,
králi, jehož úsměv radosti budí jako děti svá matka,
králi, jehož každé slovo potůčkem jest nadějí –
a jež asi proto záhy na Trůn přibijí,

abys neunikl již a neučinil z země sirotu:
Pane, prosím, zastav se a probuď k životu
moji duši, kterou, nečistý cár ubohý,
abys měkčeji se vezl, oslátku stru pod nohy...

Čelem k Bohu nebo čelem k člověku?

Tentokrát se setkáváme na stránkách Farního občasníku u liturgických otázek již po třicáté. A dnes půjde o otázku skutečně ožehavou. Pokusím se na tomto omezeném prostoru říci něco o orientaci liturgické modlitby. Proč se křesťané při bohoslužbě až do 20. století modlili čelem k Východu – ať už Východu geografickému, nebo liturgickému (tj. čelem ke kříži – k Pánu)? V úvahách se opíru o autoritu kardinála Ratzingera, současného papeže Benedikta XVI., přičemž vyjdu volně z jeho knihy *Duch liturgie*. Na úvod je třeba poznamenat, že je dnes možno sloužit nám důvěrně známou mši svatou na obou stranách oltáře, „čelem k Východu – k Bohu“ i „čelem k lidem“ (aniž by jeden ze způsobů byl vázán na latinský jazyk).

Celá bohoslužba je zaměřena skrze Ježíše Krista v Duchu Svatém k Bohu Otci. Protože Ježíš Kristus je Sluncem spravedlnosti (srovnej Malachiáš 3,20), které nám vzešlo z milosti Boží, byla od prvních časů modlitba a bohoslužba Církve zaměřena směrem k Východu. Svítání slunce křesťanům připomínalo narození Spasitele a také druhý příchod Krista na konci časů. Modlitba směrem k Východu tedy znamenala otevření se Kristu a jeho radostné očekávání.

Ve starověku se při bohoslužbě obraceli k Východu kněží i lid v chrámě. Tento postoj vlastně vyjadřoval, že obec věřících putuje za Kristem, putuje k věčnému nebeskému štěstí v čele s knězem, který má za lid pastýřskou odpovědnost. Postupem času nebylo možné orientovat všechny kostely k Východu, proto funkci „liturgického Východu“ převzal kříž a později svatostánek umístěný v čele chrámu, a právě ke svatostánku se upíraly oči všech v chrámě. Kněz i lid měli stejné směřování, byla zde rovnost kněze a lidu, protože všichni byli poutníky. Tento směr modlitby přetrvával v církvi úctyhodných téměř 2000 let. Tento způsob mše není

„mše zády k lidu“, ale „mše čelem k Pánu“.

Navzdory skutečností, že II. vatikánský koncil tuto otázku neřešil a tzv. pokoncilní liturgie stále počítá s tím, že jsou kněz i lid obráćeni při mši k Bohu, začalo se v 70. letech 20. století velmi často zdůrazňovat, že lepším postojem při bohoslužbě je pohled kněze a lidu tvář v tvář. Proto už v centru pozornosti nebyl svatostánek a kříž, protože ke svatostánku se buď kněz otočil zády, nebo se svatostánek a kříž přesunuly bokem, aby nebyly překážkou (!) v pohledu na kněze.

Zcela paradoxně se v centru liturgie ocitl člověk - kněz. Utvořil se tak pomyslný kruh kolem oltáře, který sice dal bohoslužbě srdečnější atmosféru, ale na druhou stranu uzavřel společenství křesťanů jako by „do sebe“. Věřící tak již jakoby nejsou putujícími ke Kristu, ale jsou staticky slavící v uzavřeném (!) kruhu. V žádném případě zde nechci říci, který postoj kněze u oltáře je přiměřenější. Je ale třeba jasně napsat, že oba způsoby postavení kněze u oltáře jsou správné a vhodné. Nedivme se proto, že se kněží pomalu vrací k dřívějšímu způsobu sloužení mše svaté. Až se i my setkáme s tím, že budeme při mši všichni otočeni čelem k Pánu, nechme se tím obohatit a jděme Pánu radostně vsříc.

Proč toto srovnání vlastně uvádím? Předně proto, abychom si uvědomili, že oba způsoby postavení kněze u oltáře jsou rovnocenné a správné. Pak také proto, abychom si byli vědomi toho, že současný způsob slavení bohoslužby není jednou provždy daný a může se opět změnit. A pak také proto, abychom uměli slavení mše čelem k Pánu ocenit jako starobylý, úctyhodný a pro naši osobní zbožnost způsob velmi inspirativní.

„Hospodinova sláva vstoupila do domu branou s průčelím na východ.“ (Ezechiel 43,4) n

Štěpán Horký

Pozvání do farní knihovny

Rádi čtete a hledáte nové a dobré knihy? Přijďte si je vybrat do naší farní knihovny. Ze stovek knižních titulů, které farní knihovna vlastní, jsem některé vybrala a mohu vám je doporučit.

Koncem minulého roku povolal Pán do věčného života kněze, salesiána K. Tinku. Kniha **Veteráni v bitvách o duše** pojednává o kněžích salesiánech, včetně otce Tinky, kteří byli za komunistického režimu těžce pronásledováni, perzekuováni a vězněni.

Autorem knihy **Probuzení** je katolický kněz Marek Orko Vácha, který vystudoval Přírodovědeckou fakultu MU v Brně, obor molekulární biologie a genetiky, teologii studoval v Olomouci a v Bruselu. Zabýval se tématy evoluční biologie a lékařské etiky. Jistě by vás zaujal článek *Bitva se zónami*, který pojednává o geopatogenních zónách a negativních energiích, poukazující na to, že i vysoce vzdělaní lidé používají různé náramky z magnetitu přesvědčení, že čistí krev, nebo kamínky, různé kovové či papírové spirálky apod. Dle autorova názoru je vše mystifikace.

Knižní titul **Uzdravení rodových kořenů** je o lidech, kteří zemřeli nesmiřeni s Bohem, jejich rodových zatíženích (např. nevyřešená úmrtí, sebevraždy, prokletí, potraty, spiritismus, okultismus atd., kterých se naši předkové dopustili). Některé z těchto zátěží postihují i více generací. Toto můžeme zmínit jen duchovními prostředky, tj. molitbou za zemřelé s odpuštěním v rámci slavené eucharistie.

Varovná svědectví je příběh kněze, který se dostal po autonehodě do stadia klinické smrti a díky přímlově P. Marie u svého Syna se mohl vrátit zpět do života. Ve farní knihovně je také spousta humorových knih, např. Fr. Hobizala - katolického

kněze - **Humor v církvi dovolen** a jiné.

Na závěr se chci zmínit o knize **Učednictví** od známého římskokatolického kněze, karmelitána Vojtěcha Kodeta. Cituji některé věty: Učednictví je také o tom, abychom si znovu uvědomili, že jediným Bohem našeho života je Hospodin.

Úryvek z kapitoly - Žít z Božího slova:

Proč číst Písmo svaté? Chceme-li mít v sobě Boží život, je třeba se živit Božím slovem. Než začneme číst, vyzvejme pokorně Ducha svatého. Je to živá božská osoba, se kterou máme žít v úzkém osobním vztahu. Rozněcuje naši touhu po opravdovém a plném životě s Bohem, probouzí živou víru. Má být podstatou našeho křesťanského života, postupně nás vede k poznání Ježíše Krista.

Další kapitola této knihy – Žít z eucharistie: Víme, že v eucharistii se zpřítomňuje oběť našeho Pána Ježíše Krista, který se za nás vydával. Když přinášíme obětní dary, přinášíme i celý svůj život.

Opět cituji otce Kodeta: Slavíme-li eucharistii, není možné spolu nemluvit, natož žít s někým v nenávisti. Jestliže i můj bratr je tělem Kristovým, to znamená, že nemůžeme chodit s úctou ke sv. přijímání a bližního si nevímat, nebo po něm šlapat. Člověku by nic neprospělo, kdyby byl denně na mši sv. nebo i na dvou mších, kdyby se nepodobal víc Kristu. Byl by jen polykacem hostií. A jak to říkal sv. Jan Zlatoústý: „Tys pil krev Páně a nerozpoznáváš svého bratra..“

Toto jsou jen některé úryvky z knihy Učednictví. Moje pozvání je ale určeno i dětem, v knihovně máme hodně dětských knih pro nejmenší i starší děti. Doufám, že si některý knižní titul, CD nebo DVD vyberete a že budete spokojeni. □

Anna Krčmová

Ploština žije v našich srdcích

Při občasných návštěvách malebného městečka jižního Valaška - Valašských Klobouk mne srdce nejvíce táhne do nedalekého místa mého raného dětství, pasekářské osady Ploština. Tady, obklopený nádhernou přírodou pod rozložitými hřebeny Vizovických vrchů s nejvyšší horou Klášťov, se mi naskytá úchvatný pohled na několik pasekářských domků a malou kapličku Panny Marie Bolestné.

Stojím tu v tichu a v pokoře a v myšlenkách se vracím o několik desítek let nazpět do doby, kdy jsme zde společně s rodiči a babičkou žili. Ještě dnes cítím pronikavou vůni bramborových podlesníků, které babička pro nás děti připravovala v kuchyni na rozložitých zelených kachlových kamnech. Rádi jsme s ní chodívali uklízet a vyměňovat čerstvé květiny do blízké kapličky P. Marie Bolestné, kde jsme v bázni poklekali před oltářem a sochou Panny Marie, držící v náručí svého ukřižovaného syna. Na nedaleké louce cítím vůni čerstvě pokosené trávy, kterou jsme připravovali pro hladová domácí zvířata.

Jednou večer v malém pokojíku

v podkroví, po společné večerní modlitbě za všechny zemřelé, kteří zde za války byly upáleni, jsem se odhodlal a zeptal se babičky: „Babičko, proč Bůh dopustil, aby se tady na tak hezkém místě stalo tolik zla?“ Babička se na chvíli zamyslela a pak mi tiše odpověděla: „Víš, za zlo, které se zde stalo, náš Pán Bůh nemůže. To jenom někteří lidé Boha vypudili se svého srdce.“ Až v dospělosti jsem si uvědomil, jak tato slova od ženy, která toho tolik vytrpěla, byla a jsou i dnes pravdivá. Snažme se společně právě teď před Velikonocemi očistit svá srdce, aby byla Světlem pro naše okolí.

Dne 19. dubna 1945 byla pasekářská osada Ploština brutálně vypálena nacisty. Zastřeleno či upáleno zaživa bylo 24 zdejších obyvatel. Každoročně se v době výročí této bolestné události koná v kapli Panny Marie Bolestné pobožnost na památku všech umučených pasekářů, kteří zůstávají trvale zapsáni v našich srdcích. Malý výlet do této lokality při příležitosti konání již zmíněné mše svaté by se tak stal vhodným projevem piety vůči těmto zemřelým. n

Milan Zicha

Noc kostelů potřebuje vaši pomoc

V pátek 1.6.2012 se naše farnost opět připojí k Noci kostelů. V programu této akce bude návštěvníky kvítkovické kaple i obou otrokovických kostelů provázet symbol úzce vázaný s biřmováním, symbol světla.

Trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák vloni vyslovil přání, „aby Noc kostelů postupně rozsvítla Evropu, aby se světlo z chrámů rozšířilo a zvýšilo lidem šanci uvědomit si, že ve svém životě potřebují světlo.“ Potřebujeme však pomocníky, kteří to světlo pomohou rozsvítit.

Pořadatelé

V současné době máme již připraven podrobný program celé akce. K jeho realizaci bude potřeba mnoho ochotných lidí. Nejen těch, kteří budou v programu vystupovat nebo se na něm přímo podílet, ale i takových, kteří budou v pozadí celé akce, kteří budou chystat světla, stoly, nástěnky nebo budou „jen“ dohlížet na pořádek. Nechcete být mezi nimi? Pokud ano, pokuste se naplánovat svůj čas tak, abyste první červnový páteční podvečer a noc měli volno. Pošlete kontakt na sebe mailem obcasnik@volny.cz.

Výstava svíček a svícnu

Po úspěchu loňské výstavy o křesťných symbolech se i letos můžete těšit na zaplněné „výstavní prostory“ suterénu. Letošním tématem je světlo. Bůh je světlo světa, kdo ho následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.

Reprezentantem světla je svíce. Máte tedy jedinečnou příležitost vystavit svíce a svícny, které stojí za to být viděny a které mají ve vašich životech hluboký smysl nebo jsou prostě jen zajímavé. Nezáleží na tom, zda je to paškál, svíce křesťní, hromničky nebo svíčka „světská“ či ohořelá anebo zbrusu nová. Přivezli jste si svíčku z dalekého Japonska, z Francie, zdobí

NOC KOSTELŮ

vám domov svícen z Ukrajiny, ba dokonce židovská Menora? Podělte se o ně. Vámi přinesené materiály budou tvořit exponáty naší výstavy.

Každou věc, kterou zapůjčíte, dejte do sáčku a přidejte malou kartičku přibližně 10x10 cm. Ze zadní strany napište své jméno a na přední stranu krátký popis (např. tento svícen je po babičce asi 50 let starý..., tuto svíčku jsem dostala k svatbě, pochází z Izraele... apod.)

Pátřejte zatím doma, jestli nemáte svíčku, kterou byste na výstavu mohli zapůjčit. O tom, kdy nám můžete svíčky a svícny předat, budete informováni ve farních ohláškách.

Fotografie z biřmování

Letošní rok je rokem biřmování a tuto svátost si budeme připomínat i při Noci kostelů. Chceme vytvořit nástěnku s fotkami z biřmování. Poměrně dobře je zdokumentováno poslední biřmování před 4 lety. Ale co biřmování před deseti, třiceti, padesáti lety?

V Otrokovcích bylo biřmování v letech 2008, 2003, 1999, 1995, 1991, 1986, 1969. Dříve bylo zvykem, že se věřící z Otrokovic vypravili na biřmování do Kroměříže nebo na Velehrad. Nebo se využily příležitosti v Napajedlích, v Malenovicích či ve Zlíně. Prosíme vás proto, jestli byste nám nepomohli dodat fotky na nástěnku připomínající tyto slavnosti. Najdete doma fotky z vašeho biřmování? Prosíme, doneste nám je v květnu stejně jako svíčky do knihovny, v pořádku vám je vrátíme. Jen na zadní stranu fotky napište tužkou, odkud a z kterého roku snímek je. ☺

„Kurátorka“ výstavy a organizační tým

Farní zprávy

Velikonoční bohoslužby v Otrokovicích

		Otrokovice	Kvítkovice
Zelený čtvrtek 5.4.	Památka večeře Páně	18:30	
Velký pátek 6.4.	Památka umučení Páně	18:30	
	Křížová cesta	20:00 venku	15:00
Bílá sobota 7.4.	Přístup k Božímu hrobu	9:00-19:00	
	Velikonoční vigilie	20:00	
Velikonoční neděle 8.4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7:30, 10:30	9:00
Velikonoční pondělí 9.4.		7:30	9:00

Příležitost ke svátosti smíření před Velikonocemi

- n Na Květnou neděli 1. 4. od 16 do 18 hod. za přítomnosti více zpovědníků.
- n Ve středu 4. 4. od 17:30 do 18:30 a dle potřeby i po mši sv.

Z jednání pastorační rady farnosti v březnu

- n O. Josef prezentoval výsledky ankety mezi členy PR z poslední schůze a seznámil s představami, jak by měla PR fungovat v dalším období a jak navrhopvat kandidáty. Byl naplánován předběžný harmonogram voleb nové PR.
- n Oslava svátku sv. Vojtěcha: v sobotu 21. 4. se koná na Sokolovně Svatovojtěšská veselice, 29.4. proběhne slavnostní mše sv., v 17 hod bude požehnání a pak varhanní koncert.
- n Na dubnovém setkání biřmovanců proběhne prezentace Maltéžské pomoci. Májové pobožnosti bude připravovat zvláštní skupina lidí. Čtení bude vycházet z knížky o sv. Cyrilu a Metodějovi.
- n Proběhla diskuse o přípravě svatodušní vigilie, která bude v sobotu 26.5. spojená s obnovou svátosti biřmování pro celou farnost.

- n V sobotu 5. května se koná Arcidiecézní pouť ke sv. Janu Sarkanderovi spojená s oceněním zaslužilých farníků.
- n V neděli 20. května bude 1. svaté přijímání.
- n PR byla seznámena s průběhem příprav na Noc kostelů, která se bude konat v pátek 1. června.

Křty a pohřby za poslední období:

Křty:

Filip Pavel Černošek

Poslední rozloučení:

Ludmila Picková, Miloš Janečka,
Helena Horáková, Rudolf Trávníček

Volby nové pastorační a ekonomické rady

Poděkování

Koncem dubna skončí čtyřleté období, ve kterém pracovala současná pastorační i ekonomická rada farnosti. Při té příležitosti je třeba vyjádřit srdečné poděkování všem, kdo se na této práci podíleli a nabízelí své služby ve prospěch našeho farního společenství. Nyní nás čekají nové volby.

Návrh kandidátů

Před volbou prosíme všechny farníky, aby pomohli s návrhem vhodných kandidátů. Při návrzích se můžete řídit těmito pokyny ze Stanov pastorační rady. Zvolení členové mají spolupracovat s farářem při vytváření farního společenství tak, aby bylo živým společenstvím věřících. Každý nese spoluzodpovědnost za šíření poselství spásy a proměnu našeho pozemského života v duchu evangelia. Právo být zvolen má každý katolický křesťan starší 18 let.

Ideální je, když by každý měl v pastorační radě někoho, koho zná a kdo umožňuje propojení mezi radou a konkrétními oblastmi života farnosti. Každý by proto měl uvažovat, kdo je pro něj nebo pro sféru farnosti, ve které se nějak pohybuje, takovým člověkem, který umožní propojení s farní radou. Proto je vhodné navrhnout ty farníky, o kterých víte, že by mohli zastupovat buď vaši generaci, nebo určité zájmy či společenství. Každý může navrhnout libovolný počet kandidátů pastorační rady.

Kromě toho je třeba navrhnout jednoho kandidáta do ekonomické rady. Úkolem

členů ekonomické rady je pomáhat farářům ve správě majetku.

Volební komise

Před volbami farář jmenuje tříčlennou volební komisi. Tu tvoří jáhen Alois Orlita, Mgr. RNDr., Zdeňka Kvasnicová a Marie Čechová. Komise má za úkol přijímat a posoudit návrhy kandidátů, zda splňují podmínky. Pak si vyžádá jejich souhlas s kandidaturou, sestaví kandidátku a určí způsob konání voleb.

Průběh voleb

Lístky na návrh kandidátů budou k dispozici v kostele v neděli 15. dubna a každý bude mít možnost napsat své návrhy. Návrhy bude možné doplnit do příští neděle. Seznam farníků, kteří přijmou kandidaturu, bude zveřejněn 29. dubna a volby by měly proběhnout 13. května.

Do pastorační rady je možné volit maximálně 6 nebo méně osob. Volební komise na základě potřeb farnosti určí počet zvolených členů. A maximálně tolik členů, kolik bude zvoleno, pak může jmenovat do rady farář. Současně farníci volí jednoho člena do ekonomické rady a 2 – 3 členy jmenuje farář. Voleb se mohou zúčastnit všichni farníci starší 15 let. n

Svatovojtěšská veselice

Zveme vás na Svatovojtěšskou veselici, která proběhne v sobotu 21.4.2012 v 19.30 hod v sále Sokolovny. Předprodej lístků se uskuteční 8. a 15.4. po mších sv.

Ministrantský putovní tábor – Litoměřice a okolí

Opět jako v minulých letech zveme ministranty na ministrantský putovní tábor, který se uskuteční ve dnech od pondělí 23. 7. do čtvrtku 26. 7. 2012. Navštívíme místa, na která putovala celá řada kněží, když studovali v Litoměřicích, jako jsou např. Třebchovice, Terezín, údolí Peklo, Helfenburk atd. Budeme obdivovat krásu Českého středohoří a vyprošovat sobě i obyvatelům severních Čech dar víry v Boha. Ubytování je zajištěno v Diecézním domě kardinála Trochty (v letech 1953–1990 jediný kněžský seminář pro Čechy a Moravu).

Prosíme duchovní správce, aby v případě účasti svých ministrantů podle uvážení nebo podle zásluh jim na pouť přispěli.

Pokračování na str. 10

Studio TV Noe ve Zlíně obnovuje svou činnost

V klášterní budově Regina ve Zlíně se počátkem tohoto roku začaly podnikat kroky k obnovení činnosti regionálního studia televize Noe.

V pondělí 30. ledna 2012 se uskutečnilo setkání čtyř dobrovolníků ze Zlína, Fryštáku a Otrokovic s ředitelem TV Noe P. Leošem Ryškou v Ostravě. Otec Leoš měl radost z toho, že máme odvahu pustit se po určité přestávce znovu do díla. Každý začátek je těžký, a proto se nelze divit, když se na počátku nějaká snaha zadrhne. Tak tomu bylo i ve Zlíně před pár lety. Přes počáteční nadšení všechno ztroskotalo na nedostatku zkušených lidí. Nyní se vracíme k původní myšlence a chceme dokázat, že logo TV Noe nevisí na klášterní budově zbytečně.

Přáním otce Ryšky je, aby ve Zlíně vzniklo jednak kontaktní místo pro diváky, členy klubu TV Noe, dárců a podporovatele a také pro ty, kdo budou potřebovat poradit s technickými otázkami příjemců TV Noe přes satelit. K dispozici jsou dnes dvě místnosti, které otec Ryška vybaví potřebnou technikou. V jednoduchém studiu se střížnou budou vznikat obrazové materiály pro zpravodajské pořady televize Noe či krátké dokumenty o zajímavých událostech a aktivitách ve farnostech a děkanátech na území Zlínského kraje. Budou zde rovněž vznikat překlady převzatých pořadů (Octava dies, převzaté dokumenty z italštiny, němčiny apod).

Věříme, že činnost studia se brzy rozběhne také díky vstřícnosti a podpoře správce klášterní budovy Pavla Záleského a sester františkánek, kteří už dnes tomuto projektu velmi fandí. Po výzvě ve zlínském farním zpravodaji se již také přihlásilo ně-

kolik nadšenců, kteří nabídli své služby. Mezi nimi je i jeden student z filmové fakulty UTB. Naše činnost je dobrovolná a bezplatná. Přesto na provoz studia a výrobu programů bude potřeba mnoho peněz. Podle slov otce Leoše patřili diváci z našeho regionu vždy k nejštědřejším podporovatelům TV Noe, a proto věříme, že tento projekt nezanikne kvůli nedostatku finančních zdrojů. Své případné dary můžete směřovat přímo na TV Noe – studio František, Zlín. Pokud by se našel sponzor, který by byl ochotný podpořit např. technické vybavení studia, může si dar odepsat z daní a také může být uveden ve vysílání TV Noe.

Také pokud by se našel vážný zájemce, který má k filmové technice vztah a chtěl by se naučit pracovat s profesionální kamerou, střížnou apod., může se přihlásit buď u správce klášterní budovy Pavla Záleského nebo mailem na adrese ceko-ta@hostyn.cz. Děkujeme za každou formu podpory. n

Zdeněk Kvasnica

Dokončení z předchozí strany

Sraz v pondělí 23. 7. v 9.15 hod. na vlakovém nádraží v Olomouci. Odtud pojedeme autobusem. **Předpokládaný návrat** do Olomouce je ve čtvrtek 26. 7. v 18.00. **Cena:** 1500 Kč; věk: od 10 let.

Na ministranty se těší P. Karel Hořák, P. Martin Vévoda a P. Pavel Hödl.

Přihlášky zasílejte na adresu: P. Martin Vévoda, Velký Ořechov 9, 763 07, herzog@e-mail.cz, tel. 739 245 937. Více najdete i na: www.knezskyseseminar.cz/minifor.

P. Martin Vévoda

Zprávy z farnosti

Mytí oken v Charitním domově - prosíme o pomoc

Milí farníci, obracíme se na vás s prosbou o dobrovolnou výpomoc při mytí oken.

Na Charitním domově Otrokovice, který poskytuje dvě služby, domov pro seniory a odlehčovací službu, se snažíme vytvářet příjemné prostředí pro naše obyvatele. Samozřejmě součástí naší snahy je také udržování čistoty a pořádku.

Proto dvakrát v roce, před největšími svátky roku (Velikonocemi, Vánoce), provádíme mytí oken v celé budově Charitního domova. Vzhledem k tomu, že je to pro nás časově i personálně velmi náročné, obracíme se na vás s prosbou o dobro-

volnou pomoc při mytí oken ve společných prostorách budovy (např. jídelna, Denní centrum, chodby, zimní zahrady ...). Okna v pokojích uživatelů budou i nadále obstarávat naši pracovníci.

Žádáme Vás o pomoc při mytí oken ve dnech 18. – 20. dubna od 9:00 do 15:00 hodin. Budeme velmi vděční za každé umyté okno! Ti z Vás, kteří byste nám touto cestou rádi pomohli, se prosím dopředu nahláste na telefonním čísle 739 120 760 nebo e-mailem na chd@otrokovice.charita.cz.

*Zdeňka Vlčková
vedoucí Charitního domova*

Ministrantský florbalový turnaj ve Velkém Ořechově

Vsobotu 11. 2. jsme si museli přivstat, protože v 6:30 jsme už měli být na nádraží. Ale jelikož jsme se těšili, vůbec nám to nevadilo. Po příjezdu do Velkého Ořechova nás čekala krátká mše, kterou sloužil P. Martin Vévoda.

Už při mši jsme se divili, jak málo nás ministrantů dorazilo. Jakmile mše skončila, přesunuli jsme se do zdejší školy, kde jsme se převlékli a vzhledem k našemu malému počtu jsme byli rozděleni na Otrokovice A, kde hrál Peťa, Jindra, Kuba a jeden kluk ze Zlína, který hrál s námi, protože ve Zlíně nesložili družstvo, a Otrokovice B, kde jsem hrál já, můj brácha, Denis a Vojšta, a Kovic s Karlem hráli za Lhotou A.

První zápas jsme vyhráli nad naším „áčkem“ 3:0, druhý zápas s Ořechovem B jsme vyhráli opět 3:0, třetí zápas s Ořechovem A jsme vyhráli 6:0, čtvrtý zápas jsme remizovali se Lhotou B 2:2, pátý zápas s Ořechovem C jsme vyhráli 6:0, šestý zápas s Napajedly jsme vyhráli 7:0 a poslední zápas se Lhotou A jsme vyhráli 2:1.

Na prvním místě jsme se umístili my - Otrokovice B, na druhém místě byl Ořechov B, na třetím místě bylo naše „áčko“, a ještě k tomu na čtvrtém místě byla Lhota A s našimi Karlem a Kovicem v sestavě! Po vyhodnocení nás čekala už jen cesta domů.

Tom Janeček

Příprava na první svaté přijímání vrcholí

Tak jako každoročně byla již se začátkem školního roku zahájena příprava dětí navštěvujících 3. třídu základní školy na 1. svaté přijímání. Celkem se přípravy účastní 8 dětí: Barbara, Nikol, Michael, Michael, Veronika, Dalimil, Dominik a naše Patricie.

Přípravu dětí vede již tradičně P. Josef Zelinka za vydatné výpomoci asistentek Renaty a Magdy, třetí asistentka Martina pak obstarává hudební doprovod. Celá příprava probíhá v hodinách náboženství, asi jednou měsíčně je pak doplněna účastí rodičů. Jedno setkání jsme jako rodiče dokonce absolvovali bez dětí.

Příprava probíhá formou hry, kreslení a zpívání, kdy jsou používány pro ilustraci různých podobností a příběhů z evangelia šátky, obrázky, svíčky a jiné pomůcky. Tato forma výuky děti baví, má ovšem i svá úskalí, kdy děti vnímají pouze formu, ale smysl jim uniká. Rodiče jsou do přípra-

vy zapojeni také formou dopisů, které nám z každé hodiny posílá P. Josef, a které se vždy týkají tématu hodiny.

Již také začala druhá, rozhodující polovina přípravy. Děti šly poprvé v životě ke svátosti smíření. Zdá se, že to děti vzaly velmi vážně a zodpovědně. Je jisté dobře, že i někteří rodiče nebo starší sourozenci využili této příležitosti ke svátosti smíření. Potom jsme strávili hezké chvíle v sálku pod kostelem – hrami s dětmi a pohoštěními.

Nezbývá než poděkovat P. Josefovi za čas a aktivní přístup a také jeho pomocnicím, bez nichž by tuto formu přípravy nebylo možné realizovat. Přejeme všem dětem, aby se dokázaly přiblížit co nejbližší k Pánu Ježíši, aby jejich první přijímání eucharistie nebylo zároveň tím posledním, aby je Bůh provázel celým životem svým Svatým Duchem. Prosíme také o přímluvnou modlitbu za ně i za nás – jejich rodiče. □

Jaroslav Večeřa

Obnova svátosti biřmování pro mladé

V neděli 18. března odpoledne se v suterénu kostela sešla skupina mladých lidí. Pod vedením salesiána P. Maxe Dřímala z Fryštáku jsme měli vykonat duchovní obnovu svátosti biřmování.

Nejprve jsme se snažili vybavit si v sobě, co v nás vyvolává slovo biřmování. Mnohým z nás se jistě vybavil ten okamžik, kdy na nás otec biskup vkládal své ruce se slovy: „Přijmi pečeť darů Ducha svatého.“

Hlavním mottem našeho setkání se stala výzva: „Dejme se věst Boží láskou k životu.“ Povídali jsme si o tom, jak vnímáme dnešní svět, jaké jsou jeho problémy a těžkosti. Otec Max nám promítl svědectví mnoha lidí z různých koutů světa. Mohli jsme vidět, jak různí lidé vidí svět různě. Dále nás otec Max vybízel k tomu, abychom se v tom dnešním světě nebáli „být jiní“. O tom, co to pro každého z nás znamená „být jiným“, jsme pak mohli mezi sebou vést diskuzi. Navzájem jsme si tak

mohli sdělovat, jak nás samotné vnímají lidé kolem nás a jestli je na nás ta naše „jinost“ vidět. Ve chvílích ticha jsme pak mohli rozjímat nad tím, co nám v tom třeba brání nebo proč je to někdy pro nás i těžké. Právě ona svátost biřmování, kdy na nás Duch svatý vlévá své dary, nám v tomto může a má být velkou posilou.

Celé naše setkání vyvrcholilo animovanou modlitbou v kostele. U oltáře byl vystavený dřevěný kříž, do nějž jsme mohli přibíjet lístečky, na něž jsme psali naše prosby a díky, prostě vše, co chceme Jemu svěřit. Atmosféru nám při tom dokreslovala reprodukováná hudba. Během této chvíle modlitby jsme také měli možnost využít příležitosti ke svátosti smíření. Celý program pak byl zakončen závěrečným požehnáním.

Chtěl bych tímto poděkovat všem, kdo se tohoto programu zúčastnili, ale hlavně těm, kteří jej pro nás připravili. □

Honza Žalčík

Mladí vedoucí v salesiánské škole animátorů

Již druhým rokem jezdí dva naši mladí vedoucí Evča a Kája na vzdělávací kurz pořádaný komunitou salesiánů. Abychom se o tomto kurzu něco dozvěděli, položili jsme jim oběma několik otázek.

Proč jste se rozhodli účastnit se kurzu?

Evča: Vlastně mi to bylo navrženo/nabídnuto v rámci určité formace. Popravdě se mi do toho na začátku moc nechtělo... Nakonec jsem si řekla, že to prostě zkusím. Ale teď mi nezbyvá než poděkovat všem, kteří mě do toho uvrtali.

Karel: Já jsem se k tomu dostal stejně jako Evča jen díky vedoucím, kteří mi řekli, že by to bylo dobré. Díky dřívějším zkušenostem z miniforu jsem si myslel, že grupa by mohla být dobrá. Ale bál jsem se, protože se to mělo uskutečnit u Salesiánů, a já jsem nevěděl, jestli nás vezmou mezi sebe nebo ne. Ale sešla se skvělá parta, která si docela rozumí.

Jak tento kurz probíhá? Pro koho je tento kurz určený?

Evča: Tento salesiánský kurz je na 3 roky, každý rok máme 3 víkendy. Náplní jsou různé přednášky, které nám pomáhají v práci s dětmi a v jejich formaci. Samozřejmě nechybí ani duchovní program a sem tam nějaká hra. Jsme parta mladých od 16 až tak do 25 a všichni máme stejný cíl – pracovat s mladými po vzoru Dona Bosca. Takže si můžeme předávat zkušenosti a zážitky i mezi sebou.

Pleteme pro malomocné

Sv. František z Assisi: „Opravdu pokorní jsou ti, kdo si při všech útrapách tohoto života zachovávají pro lásku našeho Pána Ježíše Krista pokoj ve své duši i v těle.“

24.2.2012 odvezl pan Výleta 220 kusů obvazů. Koupily jsme od něho 20 kusů přaden bavlny za 700 Kč. Protože jsou předena menší než obvykle, jedno přadeno stálo 35 Kč. Jsme rádi, že jste, milé pletařky, stále pilné a hlásí se nám i nové. Pán žehnej pletačkám i dobrodincům. Zaplať Pán Bůh! n

Marie Knapková a Marie Šmiková

Karel: Navíc máme minimálně jednou za měsíc zajímavého hosta, máme super přednášky o všem možném z okolí duchovního rozvoje, psychologie a pedagogiky.

Co bylo pro tebe na tomto kurzu nejzajímavější? Co tě třeba překvapilo?

Evča: Co mě překvapilo? Vůbec to, že to je tak dobré. Když jsem jela na jeden víkend, nevěděla jsem, co mám očekávat. Ale neměla jsem se čeho bát. Čekal nás usměvavý tým, příjemná atmosféra, spousta mladých, skvělých lidí a nesmím zapomenout i na výborné jídlo. Každý víkend se věnujeme jinému tématu, takže vlastně každý je originální a svým programem určitě přínosný.

Karel: Mě nejvíce překvapilo, že nás bylo docela hodně a že jsme se sešli skoro z celé České republiky a dokonce i ze Slovenska. Také mě velice zaujalo, jak nás připravují k budoucí práci s mládeží, vysokou dynamikou a pestrostí přednášek. Nejvíce se mi líbí ten nekonečný pokec s ostatními a samozřejmě duchovní a fyzický odpočinek a doplnění sil. Dále velice dobré obědy a veškerá jídla. Docela dobré je, že se kurz koná zhruba uprostřed republiky, a to v okolí Pardubic. Chtěl bych moc poděkovat všem účastníkům za podporu a taky těm, kteří mě doslova a do písmene dotlačili do tohoto kurzu, především Zbyňovi – stojí za to za to! n

Rozhovor připravil Honza Žalčík

Misijní koláč

Radostnou neděli jsme v naší farnosti oslavili tradičně Misijními koláčky. Na účet Papežských misijních děl jsme tak mohli poslat téměř 9 000 Kč. Velký dík patří všem holkám za pomoc s přípravou i realizací celé akce, především si ho však zaslouží naše věrné paní pekařky za věnovaný čas a trpělivost. n

Chceme být blízko těm, kteří ocení naše hraní

V neděli 19. února 2012 vystupovala v sále pod kostelem zlínská křesťanská hudební skupina MRRK. Vystoupení se zúčastnilo asi 30 lidí. Po něm jsem hovořil se zpěvačkou skupiny Maruškou Palovou: o jejich skupině a o křesťanské hudbě.

Vaše skupina hraje křesťanskou hudbu. Jak se pozná křesťanská hudba?

Myslím, že křesťanská hudba není o tom, jestli člověk do textu nacpe hodně Aleluja, Sláva, hodně Boha, ale spíše o tom, co ho k tomu přivedlo a jestli za muzikou stojí jeho osobní prožitek a jeho víra. Křesťan může za křesťanskou hudbu považovat i hudbu, která není v tomto směru úplně otevřená, ale která mluví o jeho životě, protože křesťan má mít život prostoupený Bohem.

To bychom pak za křesťanské mohli považovat i písničky Kryla, Nohavici apod.

Pokud je za tím náboženský a křesťanský prožitek, tak proč ne.

Hrajete pouze při koncertech jako u nás, nebo i při mších?

Hrajeme čas od času jako doprovod mší ve zlínském kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů, ale hlavně chceme hrát koncerty, na festivalech, hrajeme občas i v domovech důchodců, v domovech pro postižené lidi. Chceme být blízko těm, kteří ocení naše hraní a kterým to udělá radost.

Jak na křesťanský charakter vaší hudby reagují nevěřící?

V domovech důchodců mají hlavně radost, že jsme přijeli. Kromě toho, že jim hrajeme naše vlastní písničky, tak jim hrajeme i lidovky, v předvánočním období koledy, snažíme se to těm lidem přizpůsobit. Nechceme hrát jen pro mladé. Muziku mají

rádi lidé různých generací a z domovů důchodců máme vždy skvělé reakce.

U nás jste hráli spoustu vlastních písniček. Máte při jejich tvorbě nějaké vzory, které vás ovlivňují?

Doufám, že v první řadě Pán Bůh, že nám staví do života takové situace, které nás donutí vložit je do písničky. Ale jsme určitě ovlivněni folkovou muzikou, protože pro některé naše členy folk hodně znamená, také gospelovou muzikou. Trošku to tak mixujeme. Ale největší inspirací je opravdu Bůh.

Vloni s vámi začali hrát dva noví hudebníci z naší farnosti, Danča Kořenková a Martin Matějčíček. Co vám jako skupině přinesli?

Danka nám přinesla jistou oporu v hraní na kytaru a organizační schopnosti, takže už nemusí vše dělat jen Radek, výrazně mu pomáhá. Wendy pomáhá svým flegmatismem, ten se hodí vždycky, když jsou vyjpaté situace, a ty se nevyhýbají ani křesťanským kapelám. Sestava, kterou máme teď, patří k těm nejlepším, co jsme kdy měli. Rozumíme si mezi sebou opravdu dobře. ☺

Ptal se Pavel Ludvík

Řešení kvízu ze strany 16:

A – sv. Anna, sv. Alois; D – sv. Dominik, sv. Dorota; E – sv. Edita, sv. Emanuel; J – sv. Jan, sv. Jana; K – sv. Klára, sv. Klement; L – sv. Lucie; M – sv. Lukáš; M – sv. Metoděj, sv. Marie; N – sv. Nar- cis, sv. Norbert; O – sv. Ondřej, sv. Oldřich; T – sv. Terezie, sv. Tomáš; V – sv. Veronika, sv. Vilém

Osmisměrka pro dospělé: On ano, já ne

V Knize apokryfů spisovatele Karla Čapka najdeme rozhovor chudého pekaře s jeho sou- sedem o učení Krista. Pekař schvaluje Kristovo učení hlavně tehdy, když se jedná o dru- hé, jedná-li se o něho samotného, s Kristem nesouhlasí. Smířlivý tón se v závěru rozho- voru pomalu mění v nenávisť. Pekař končí slovy: „Mně tady nejde o můj prospěch; na- mouduši, nejraději bych opravdu rozdral všechny svůj nepatrný majetek a šel za ním a pěstoval lásku k bližnímu a všechno, co on káže.... Vy mně znáte, sousede, jsem mírný člověk a nehledám s nikým rozbroje; ale kdyby on přišel do Jeruzaléma, postavím se na ulici a budu volat: ...“ (viz tajenka). Neuvažujeme takto někdy i my?

A	L	Í	S	H	U	L	D	T	R	M	S	C	H	O	D	Y	Z	N	N	H
N	E	D	E	U	O	C	H	O	Z	V	M	S	N	O	T	A	M	E	N	L
K	R	A	M	R	A	J	B	K	Ř	Á	T	L	O	B	É	L	Z	Ř	A	
O	R	T	A	P	Ř	G	R	K	P	L	Ř	V	L	A	K	L	O	K	D	
N	P	J	F	O	N	K	O	I	E	O	E	A	B	Ž	V	U	R	U	J	
R	T	E	O	Ý	N	R	T	L	C	H	D	D	R	A	Ě	Ě	E	H	O	O
T	E	K	R	E	D	O	I	U	A	A	A	L	P	N	T	A	L	N	L	
Ě	L	B	E	A	T	V	V	M	E	T	R	Z	A	A	E	V	A	K	D	
V	O	A	H	O	C	T	Ý	Ý	R	E	A	T	B	H	N	É	S	R	Ý	
D	P	H	K	Ů	Ž	E	O	T	B	T	S	K	S	Ť	A	R	T	P	M	

ALBA, AMEN, BATERKA, BERLA, BRATR, DLUH, DOBROTIVÝ, DOBRÝ, DŘEZ, DUHA, EDEN, HADR, HLAD, HLAS, HROZEN, JARMARK, JARO, KATALOG, KLEN, KREDO, KŮŽE, KVĚTEN, LÉTO, MÁLO, METR, MYDLO, NOTA, NOVÝ, OCHOZ, OKNO, OL- TÁŘ, OPERACE, OTOK, PATRO, PODLAHA, POLE, PRKNO, RÉVA, SEMAFOR, SCHODY, SÍLA, SMRT, STAN, STRACH, STŘEDA, TETA, TLAK, TRAŤ, TVÁŘ, TVOR, UMÝT, VELKÝ, VĚTRNO, VLAK, ZADEK, ZPĚV

Pro zasmání

n Malé Barborce je bohoslužba dlouhá, nudí se a zlobí. Když kázání nebralo kon- ce, zeptala se babičky: „Babi, a když dáme peníze hned, pustí nás dřív?“

n Učitelka chce dětem vysvětlit, co je to špatné svědomí, a tak se ptá: „Co má člo- věk, který nemá pokoj a pořád se převaluje v posteli?“ Odpověď zní: „Asi blechy.“

n „Co musíme učinit, aby nám byly odpu- štěny hříchy?“ ptá se učitel náboženství. Chvilí je ticho a pak Honzík vyhrkne: „Musíme hřešit!“

n Muž si na procházce se čtyřletým synem zajdou do kostela. Hoch si vše prohlíží a všimne si kněze ve zpovědnici. Pak se otce vážně zeptá: „Tati, a co ten pán udě- lal, že ho tam zavřeli?“

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rařaja. Adresa redakce: Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz> Uzávěrka dalšího čísla: 6.5.2012. Vydání dalšího čísla: 20.5.2012.

Pašijová osmisměrka pro děti

Milé děti, máme před sebou velikonoční svátky. Již dnes jsme mohli v kostele slyšet pašije, které nám popisují Ježíšovu smrt. Vystupuje zde mnoho osob, které Ježíšovi ublížily: třeba Jidáš (zradil), Pilát (odsoudil) nebo Petr (zapřel). Možná si říkáte, že vy byste to určitě neudělali. Ale nechováme se někdy stejně jako Jidáš, Petr nebo Pilát?

Když na nás třeba maminka volá, že máme jít vynést koš – nevymlouváme se, že jsme to neslyšeli? Když slíbíme babičce, že ji přijdeme navštívit - neříkáme jí pak, jak moc práce jsme měli a přitom jsme seděli u počítače? Možná někdy ano.

Na druhou stranu v pašijovém čtení najdeme i kladné postavy, které naopak Ježíšovi pomohly nebo při něm stály až do konce – učedník Jan, Panna Maria, Marie Magdalská, Josef z Arimatie nebo ... (viz tajenka). Není lepší raději stát na straně těchto pomocníků?

A	Š	N	I	Ý	Z	R	D	O	M	A	K
Y	N	Y	N	Ž	A	O	E	S	T	A	N
K	N	L	E	Z	V	C	D	S	L	O	K
D	P	P	E	I	A	M	I	V	D	N	K
A	A	Š	Y	T	Z	R	Á	A	E	R	Ú
P	U	Č	I	T	A	Á	É	L	B	Ř	Ž
D	Ě	D	A	T	D	Z	K	M	O	Ř	E
O	E	N	Y	Y	L	M	A	I	R	I	M
M	A	K	Š	U	O	K	Z	K	A	R	M

DEBORA, DĚDA,
DRZÝ, DUŠE,
DVEŘE, IZÁK,
KAZATELNA, KLEN,
KŮŽE, KYTARISTA,
MÁLO, MEDITACE,
MIRIAM, MOŘE,
MRAK, ODPADKY,
OTOK, PAPEŽ,
PLNÝ, PLYN,
STAN, SVAL,
UČIT, VLAK,
ZAVAZADLO, ZKOUŠKA

Znáš jména světců?

V následující tabulce jsou křesťní jména, která v dnešní době patří mezi nejčastější. Možná je mezi nimi i jméno tvoje. Zkus najít ke každému z těchto jmen dva svaté (muže a ženu), kteří začínají stejným úvodním písmenem:

Jakub	Tereza
Jan	Adéla
Tomáš	Kateřina
Ondřej	Natálie
Lukáš	Anna
David	Eliška
Vojtěch	Karolína
Adam	Kristýna
Martin	Veronika
Matěj	Lucie

Řešení najdete na straně 14.

Vtipy

▫ V náboženství dostaly děti za úkol, aby v týdnu prokázaly někomu nějaké dobro, i když to třeba nebude snadné.

Příští hodinu se katechetka ptá, jak děti dopadly. Jirka vypráví: „Převedl jsem starou babičku přes ulici.“ „A bylo to těžké?“ „A jak,“ odpovídá Jirka, „měli jste vidět, jak se bránila.“

▫ Děti v náboženství sedí na polštářích na zemi. Katechetka vypráví o smyslu života a ptá se: „Děti, proč jsme na Zemi?“ Žák odpoví: „Protože nemáme židle.“

▫ „Mami, přišlo naše mimino z nebe?“ „Samozřejmě, Maruško.“

„Tak to je jasné, andělé tam chtěli mít klid.“